Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

Per JosemiE el dl., 26/09/2022 - 00:00

Ha 1,2-3;2,2-4
2Tm 1,6-8.13-14
Lc 17,5-10

Comencem octubre. Ja estem en marxa. Gairebé comença a quedar enrera allò de l' inici/ començament de curs. Celebrem avui el àngels custodis. Bon dia per fer consciència agraïda de tanta bona gent que ens cuida i té cura de nosaltres. Bona jornada per recordar-nos que som (i vivim!!) gràcies als altres. Gràcies a aquells que, ben sovint, ens acompanyen silenciosa i discretament. Ens ajuden a viure. I magnífica jornada per preguntar-nos com cuidem els nostres germans i germanes. Aquella gent que "ens ha estat encomanada". Com els ajudem a viure? Custodis dels nostres germans, no ho oblidem!

1.- Augmenta'ns la fe!!

És la petició dels deixebles de Jesús. En el relat escoltem la petició del deixebles dels anys 30. I és, reconeixem-ho, també la petició dels deixebles del 2022. La petició de tots els deixebles de Jesús, de tots els temps i èpoques. Fes-nos créixer en la nostra fe. Ai! si tinguéssim un granet de mostassa de fe i vivíssim d'ella!!

De fet, per viure, cal molta fe. Del tipus que sigui. Religiosa, o no religiosa. En el Déu de Jesús, o en la conjunció dels astres alineats amb el magnetisme interplanetari de les essències còsmiques... En la humanitat, en la sort, en la bondat, en la casualitat o en el calendari xinès... Per viure cal molta fe. Té sentit tant d'esforç? Val la pena seguir apostant pel demà? Què fem amb les preguntes que mai no ens responem? Si no hi ha una gran dosi de fe, se'ns fa molt difícil.

Fonamentadament, la comunitat cristiana posa la seva esperança en el Déu de Jesús. En el Déu que Jesús ens revela i anem descobrint com el Déu de la vida. El Pare que ens estima amb bogeria. El qui anem descobrint discretament i amagada present en tot i tots. En tot el que ens envolta i esdevé. I en tots els qui fem el camí de la vida. Déu que estima la vida. I ens ha donat Jesús per rescatar la nostra vida del sense sentit i la mort. Per aprendre a viure. I la comunitat cristiana demana: augmenta'ns la fe! La sentim petita, amenaçada, feble.

2.- De fet, ¿què demanem?

Mai no està de més que ens deturem a preguntar-nos sobre el que estem dient. Mai no donar res per entès o sobre-entès. Val la pena que fem personalment aquest exercici.

Quan demanem una fe més forta i autèntica estem demanant: (Apunto algunes pistes.)

.- Sentir i confiar sencerament que les nostres vides estan en mans de Déu. I fer peu en aquesta confiança. Fonamentar-nos en ella. Fins i tot, posar-la en joc quan calgui. Fonamentar la nostra vida sencera aquí.

.- Que sapiguem veure més enllà. Més enllà de la immediatesa i del que veiem a primera vista. Que sapiguem veure allò que roman invisible. Mirar amb el ulls del cor. (Amb ulls de fe!!) Fins i tot les contrarietats i el que no entenem.

.- De fet, demanem mirar com Jesús. Anar disposant en nosaltres de la mirada de Jesús. La manera com Jesús mira. La manera con Jesús mira els altres, la realitat, els esdeveniments... la vida sencera.

.- Créixer en fidelitat a la Bona Notícia de Jesús. Ser alimentats, esperonats, moguts –fecundats- per la Paraula de Déu. Viure de la Paraula. Des de ben endins.

.- Adherir-nos al projecte que el Déu de Jesús té per a la nostra humanitat. Adherir-nos. Apuntar-nos. Això és, seguir Jesús dia a dia. Comprometre'ns.

I podríem seguir trobant significats concrets a la nostra petició. De fet, no només "podríem". Haurem de trobar-los i concretar-los. Expressar-los amb les nostres paraules. Reconèixer que ja hi són en nosaltres, potser sense ni adonar-nos. Reconèixer-nos necessitats.

3.- Les 3 dimensions de la fe.

Tampoc estic tan segur que de fet siguin tres, però... potser ens ajudi pensar-ho així.

1) La fe és do. Se'ns dona. Se'ns concedeix. És regalada. No és cap mèrit personal! S'acull.

2) La fe es demana. (Augmenta'ns la fe!!).

3) La fe és perseverança. Cal cuidar-la i alimentar-la. Romandre en ella. Sense abandonar mai. Sense deixar de fer peu.

La nostra fe és feble i vulnerable. Cert. Es veu afectada pel que vivim i convivim. Hem de ser ben conscients de l'atmosfera que respirem. Ni som, ni volem ser càpsules hermètiques. Demanem una fe que ens ajudi a viure en aquest nostre món. Avui. El món que Déu ha creat per a nosaltres i ha deixat a les nostres mans.

Demanem saber estar en aquest nostre món. Al nostre lloc. A la nostra realitat. Allà on estem. En el que ens pertany de fer. I així poder dir algun dia "missió acomplerta". Ni més ni menys. El que ens tocava. El que els Senyor ens ha encomanat. Potser encara podem cantar avui que "... fe és penosa lluita de l'avui, pel demà... La fe no és viure d'un record passat..."

Augmenta'ns la fe!!.

ETIQUETES
ÀNGELS FE REALISME